

200707254/1.

Datum uitspraak: 10 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/5754 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 17 september 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 januari 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 september 2007, verzonden op 18 september 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. L. van Bottenburg, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

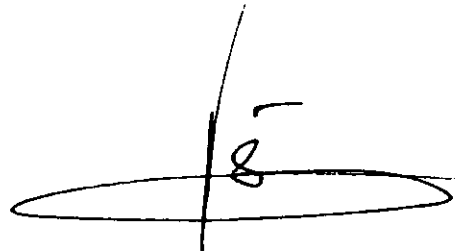
w.g. Van Bottenburg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 december 2007

422.

Verzonden: 10 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/5754

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 17 september 2007

inzake

geboren op
nationaliteit Burundische,
verblijvende te
eiser,
gemachtigde mr. P.T. van Alkemade,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. J.E. ten Berg.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de minister van Justitie.

Bij besluit van 9 januari 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld.

Het beroep is behandeld ter zitting van 23 augustus 2007, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 9 januari 2007 in rechte stand kan houden.
2. Ter onderbouwing van zijn aanvraag en beroep heeft eiser - kort samengevat - het volgende aangevoerd. Een week nadat eisers vader door Burundische soldaten is meegenomen, zijn de soldaten teruggekeerd en wilden ook eiser meenemen. Eiser werd door de soldaten geslagen, maar zag een kans om te ontkomen. Een blanke man heeft voor eiser de reis naar Nederland geregeld.

AWB 07/5754

2

3. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat de aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning vormen. Die afwijzing is gebaseerd op het bepaalde in het eerste lid in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 van de Vw 2000. Verweerder hecht geen geloof aan de door eiser opgegeven identiteit, nationaliteit en herkomst en heeft derhalve afgezien van een inhoudelijke beoordeling van het asielrelaas van eiser. Verweerder doet zijn standpunt mede steunen op een taalanalyse, waarvan de resultaten zijn neergelegd in een rapport van 11 april 2006. De conclusie van de taalanalist van het Bureau Land en Taal (BLT) luidt dat eisers spraak eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi.

4. De rechtbank overweegt als volgt.

5. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 kan worden verleend in de in artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 genoemde gevallen.

6. Het is vaste jurisprudentie dat de vaststelling of en in hoeverre bij de beoordeling van de asielaanvraag wordt uitgegaan van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder behoort en dat die vaststelling door de rechter slechts terughoudend kan worden getoetst. Bij die vaststelling kan verweerder zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat de oprechtheid van een vreemdeling en de geloofwaardigheid van het asielrelaas op voorhand zijn aangetast indien een vreemdeling niet aannemelijk kan maken dat het ontbreken van reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, niet aan hem is toe te rekenen. Het toerekenbaar ontbreken van deze documenten zal echter steeds door verweerder in de context van het totale feitencomplex moeten worden gezien.

7. Verweerder heeft zich in de eerste plaats op het standpunt gesteld dat eiser geen enkel formeel dan wel indicatief bewijs van de door hem beweerde reisroute heeft overgelegd en evenmin in staat is gebleken om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen inzake de reis af te leggen. Zo kan hij niet aangeven in welke landen er een tussenstop is gemaakt, noch is hij op de hoogte van de eindbestemming. Evenmin kan hij de luchtvaartmaatschappij noemen, waarmee hij heeft gereisd, noch de luchthaven van aankomst. Doordat eiser heeft verzuimd om verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute af te leggen, heeft hij het onderzoek naar de beweerde reisroute voor verweerder onmogelijk gemaakt. De verklaring van eiser dat hij niet heeft opgelet wordt door verweerder terzijde geschoven. Immers, in de visie van verweerder mag van iemand die een dergelijke reis onderneemt meer informatie worden verwacht aangaande eenvoudig waarneembare zaken als hiervoor weergegeven. Omdat eiser geen enkel verifieerbaar detail heeft prijsgegeven inzake zijn reis, acht verweerder verwijtbaar dat eiser geen reisdocumenten heeft overgelegd. Nu eiser ter staving van zijn aanvraag geen reisdocumenten of bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag en niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van deze documenten niet aan hem is toe te rekenen, is de oprechtheid van zijn asielrelaas op voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

8. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder eiser in redelijkheid kunnen tegenwerpen dat hij geen gedetailleerde en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd over de

AWB 07/5754

3

gestelde reisroute, zodat het ontbreken van reisdocumenten aan eiser terecht is tegengeworpen. Derhalve is op voorhand twijfel ontstaan aan de oprechtheid van eiser en is afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

9. Indien, zoals in casu het geval is, sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 31, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, geldt volgens vaste jurisprudentie dat in het asielrelaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan om geloofwaardig geacht te kunnen worden.

10. Volgens verweerder is van een positieve overtuigingskracht als hiervoor bedoeld in het geval van eiser geen sprake. Verweerder hecht geen geloof aan de door eiser gestelde identiteit, nationaliteit en herkomst. Hoewel eiser tijdens het eerste gehoor juiste informatie over Burundi heeft verstrekt, heeft verweerder gemotiveerd overwogen dat naar aanleiding van hetzelfde gehoor toch twijfel is gerezen omtrent de identiteit en Burundische nationaliteit van eiser, zulks aangezien hij heeft verklaard het Kirundi niet machtig te zijn en hij ten bewijze van zijn identiteit en nationaliteit geen documenten heeft overgelegd. Om die redenen heeft verweerder besloten om een taalanalyse te laten verrichten. Eisers stelling dat verweerder het instrument taalanalyse enkel en alleen heeft ingezet op grond van het ontbreken van reisdocumenten en consistente verklaringen over de reisroute, kan de rechtbank reeds vanwege het vorenstaande niet volgen.

11. Ter nadere onderbouwing van zijn standpunt heeft verweerder gewezen op de resultaten van de taalanalyse, welke de twijfel aan de gestelde herkomst van eiser bevestigen. Immers, in het rapport van taalanalyse van 11 april 2006 is geconcludeerd dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi. Eiser spreekt Swahili met een tongval die hem eenduidig buiten Burundi plaatst, heeft geen actieve kennis van het Kirundi en kent slechts enkele woorden Kirundi die hij niet correct kan uitspreken. De informatie die eiser heeft verschaft over het gebied waar hij is opgegroeid is summier en algemeen van aard. In de visie van verweerder mag van iemand die stelt te zijn opgegroeid in een bepaald land en gebied, worden verwacht dat hij daarover concrete en gedetailleerde informatie kan geven. Eiser is hierin, in de visie van verweerder, tekort geschoten. Verweerder heeft voorts verwezen naar het algemeen ambtsbericht van november 2006 waarin is vermeld dat het zeer onwaarschijnlijk is dat personen van Burundische nationaliteit geen Kirundi kunnen spreken en dat men ervan uit kan gaan dat Burundezen die Swahili spreken ook het Kirundi machtig zijn. Derhalve plaatst het ontbreken van deze kennis van het Kirundi eiser buiten de spraakgemeenschap van Burundi. Nu uit het rapport van taalanalyse blijkt dat eiser niet afkomstig is uit Burundi, wordt geen geloof gehecht aan de gestelde nationaliteit en aan de verklaringen van eiser. Een inhoudelijk oordeel inzake zijn asielrelaas is daarom niet mogelijk, aldus verweerder.

12. In beroep heeft eiser gepersisteerd bij zijn verklaring dat hij afkomstig is uit Burundi en betoogd dat zijn verklaringen op waarheid berusten. Eiser stelt zich hiertoe op het standpunt dat nadrukkelijk niet werd getwijfeld aan zijn verklaringen over het land van herkomst. Dat eiser het Kirundi niet beheerst rechtvaardigt niet de conclusie van verweerder dat hij daarom niet uit Burundi afkomstig is. Immers, uit algemene bronnen blijkt dat in het gebied rond het Tanganyikameer het Swahili als eerste of als enige taal wordt gesproken. Het ambtsbericht waarnaar verweerder verwijst maakt melding van het feit dat kinderen op zowel de lagere als de middelbare school in het Kirundi worden onderwezen. Verweerder gaat er evenwel aan

AWB-07/5754

4

voorbij dat eiser moslim is en alleen de
onderwezen.

heeft bezocht, waar in het Swahili werd

Eiser heeft voorts de deskundigheid van de taalanalist ter discussie gesteld en meent dat de taalanalyse niet getuigt van voldoende zorgvuldigheid en inzicht om aan het bestreden besluit ten grondslag te kunnen worden gelegd.

13. Eiser heeft in beroep een op 25 juni 2007 gedateerd rapport van contra-expertise van de Taalstudio te overgelegd. Geconstateerd moet worden dat deze contra-expertise dateert van ná het bestreden besluit en dat de daarin beschreven feiten en omstandigheden relevant kunnen zijn voor het thans voorliggende besluit omtrent de verblijfsvergunning asiel. In casu gaat het om een nadere onderbouwing van het reeds bij asielverzoek ingenomen standpunt dat eiser afkomstig is uit Burundi, zodat de door eiser overgelegde contra-expertise bij de beoordeling van het beroep kan worden betrokken. Hierover zijn partijen niet verdeeld.

14. De rechtbank is van oordeel dat in casu indiening van de contra-expertise in de beroepsfase niet strijdig is met de goede procesorde. Hierbij neemt de rechtbank in aanmerking dat verweerder de mogelijkheid heeft benut om bij brief van 8 augustus 2007 inhoudelijk te reageren op de contra-expertise, waarbij verweerder een reactie van BLT van 3 augustus 2007 op de contra-expertise in het geding heeft gebracht. Derhalve zal de rechtbank de contra-expertise bij de beoordeling van het beroep betrekken. Hetgeen namens eiser in de gronden van beroep en ter zitting is aangevoerd in verband met de beslistermijn, behoeft daarom geen bespreking meer.

15. In reactie op het weerwoord van BLT heeft eiser de rechtbank op 14 augustus 2007 verzocht om schorsing van het onderzoek ter zitting, omdat hij niet in de gelegenheid is geweest om te reageren. De rechtbank overweegt dat verweerder niet het recht kan worden ontzegd te reageren op de namens eiser in het geding gebrachte contra-expertise ter onderbouwing van zijn beroepsgronden. Nu de reactie van verweerder op de contra-expertise binnen de in artikel 8:58 van de Algemene wet bestuursrecht gestelde termijn van tien dagen voor de zitting is ingediend, ziet de rechtbank geen aanleiding dit in strijd te achten met de goede procesorde. De goede procesorde vereist voorts niet dat eiser in dit geval in de gelegenheid wordt gesteld op zijn beurt een reactie op het weerwoord van BLT uit te brengen. Derhalve kan het bij brief van 3 augustus 2007 ingediende weerwoord van BLT bij de beoordeling van het beroep worden betrokken. Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank dan ook geen aanleiding gezien het verzoek van eiser tot schorsing van het onderzoek ter zitting te honoreren.

16. De rechtbank is van oordeel dat met de conclusies van de contra-expert onvoldoende aanknopingspunten zijn aangedragen om aan de deskundigheid van de taalanalist van BLT te twijfelen. Hierbij acht de rechtbank van belang dat blijkens de stukken de betreffende taalanalist is geboren en getogen in Burundi en dat zijn moedertaal het Kirundi is. Hij spreekt daarnaast vloeiend Swahili, Frans en Engels. Hij is zeer goed op de hoogte van de cultuur, geografie en taalsituatie in Burundi. Voorts heeft Kir 1 een universitaire opleiding genoten en staan zijn bevindingen onder voortdurende controle van de aan het BLT verbonden academisch geschoolde linguïsten. De rechtbank is aldus van oordeel dat verweerder, door het inschakelen van dit bureau, heeft voldaan aan de ingevolge artikel 3:2 van de Awb op hem rustende verplichting zich te vergewissen van de zorgvuldigheid van de verrichte taalanalyse.

17. In de hiervoor genoemde contra-expertise van de Taalstudio, opgesteld door J.Yambi, wordt geconcludeerd dat eiser naar alle waarschijnlijkheid afkomstig is uit Burundi. In de schriftelijke reactie van BLT van 3 augustus 2007 op de contra-expertise wordt onder meer gesteld dat de contra-expert *native speaker* van het Swahili van Tanzania is en '*some basic knowledge of Kirundi language structure*' heeft. Voorts is niet duidelijk waarop de contra-expert de conclusie baseert dat eiser afkomstig zou zijn uit Burundi. Hiertoe is gesteld dat eiser over het algemeen Standaard-Swahili spreekt, maar ook enkele constructies zou gebruiken die daarvan afwijken. Volgens de contra-expert zouden deze afwijkende constructies wijzen op invloed van het Kirundi of Frans. Echter, voornoemde afwijkende constructies zijn niet specifiek te herleiden tot het Kirundi, doch kenmerken van het niet-Standaard Swahili die ook voorkomen in andere delen van Centraal Afrika, waaronder (West-) Tanzania. Deze kenmerken worden in zijn algemeenheid vaak aangetroffen bij tweede-taalsprekers van het Swahili, waarvan er velen zijn in Centraal Afrika. Op zichzelf vormen die kenmerken dus geen aanwijzing dat eiser te herleiden is tot Burundi. Uit de reactie van BLT op de contra-expertise blijkt voorts dat onduidelijk is hoe deze afwijkende constructies onder invloed van het Kirundi en Frans kunnen zijn ontstaan, aangezien eiser actieve kennis heeft van het Kirundi, noch van het Frans. De woorden die hij in het Kirundi produceert, spreekt hij niet correct uit, dat wil zeggen niet zoals dat gangbaar is in Burundi. Van belang is voorts dat het Swahili van Burundi zoals dat wordt gesproken in Nyanza-Lac en andere steden langs het Tanganyikameer op het niveau van woordkeuze en zinsbouw significant afwijkt van het Standaard-Swahili. Anders dan de contra-expert stelt in de contra-expertise gaat het er dus niet om of er enige Kirundi-kenmerken aan te wijzen zijn in het Swahili van eiser, maar of eiser het Swahili spreekt zoals dat gangbaar is in Burundi.

18. De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen stellen dat de door eiser overgelegde contra-expertise voor verweerder geen aanleiding behoefde te vormen voor een ander standpunt aangaande de door verweerder niet geloofwaardig geachte Burundische nationaliteit van eiser. De rechtbank acht in dit verband van belang dat de contra-expertise geen ander licht werpt op het feit dat, zoals blijkt uit de taalanalyse van BLT, eiser geen actieve kennis heeft van het Kirundi en dat hij de door hem geproduceerde woorden onjuist dan wel niet Burundisch uitspreekt. Weliswaar moet aan eiser worden toegegeven dat de motivering in de taalanalyse van BLT als summier kan worden aangemerkt, doch dit is enkel een kritische kanttekening, die niet als concreet aanknopingspunt voor de twijfel aan de juistheid en volledigheid ervan kan worden beschouwd. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat verweerder er in dit verband op heeft gewezen dat uit het algemeen ambtsbericht van november 2006 blijkt dat het nauwelijks denkbaar is dat personen van Burundische nationaliteit geen Kirundi kunnen spreken. De stelling van eiser dat uit openbare bronnen is gebleken dat het niet spreken van Kirundi in het gebied waar eiser vandaan komt niet als ongebruikelijk kan worden gezien, onderschrijft de rechtbank niet, nu eiser deze bronnen niet nader heeft geduid en zijn stelling derhalve niet heeft onderbouwd. De rechtbank stelt vast dat niet is gebleken van aanknopingspunten voor de onjuistheid of onvolledigheid van het voornoemde als deskundigenbericht aan te merken ambtsbericht. Reeds op grond van het vorenoverwogene is de rechtbank van oordeel dat de contra-expertise verweerder twijfel aan de Burundische nationaliteit van eiser niet heeft kunnen wegnemen en dat verweerder de taalanalyse ten grondslag mocht leggen aan het bestreden besluit.

19. Marginaal toetsend is de rechtbank van oordeel dat verweerder met het voorgaande - in onderlinge samenhang bezien - voldoende steekhoudende argumenten heeft aangedragen om

AWB 07/5754

6

het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig te achten en af te zien van een inhoudelijke beoordeling van dat relaas.

20. Hetgeen overigens is aangevoerd leidt niet tot een ander oordeel.

21. Gezien het voorgaande komt eiser niet in aanmerking voor toelating op één van de in artikel 29 Vw 2000 genoemde gronden.

22. Het beroep is derhalve ongegrond.

23. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

AWB 07/5754

7

Beslissing
De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond;

Aldus gedaan door mr. A.F.C.J. Mosheuvcl als rechter in tegenwoordigheid van
drs. A.C.H. Handels als griffier en uitgesproken in het openbaar op 17 september 2007.

VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
de Rechtbank
sector bestuursrecht
te 's-Hertogenbosch

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: **18 SEP. 2007**

VAN ASPEREN ADVOCATEN**HOGER BEROEPSCHRIFT**

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

betreft: /Staat PA
INDnr./V-nr.: 0601.20.0319 /
nationaliteit: Burundische
procedurenummer:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
16 OKT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

wonende althans verblijvende te Luttelgeest, AZC Luttelgeest, Oosterringweg 41 (8315 PS), hierna te noemen 'appellant', in deze zaak woonplaats kiezende te 's-Hertogenbosch, Stationsweg 14-A (5211 TW), op het kantoor van Van Asperen advocaten, van wie mr. P.Th. van Alkemade, advocaat en procureur hierbij verklaart door appellant, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot indiening van dit hoger beroepschrift (zie aangehechte modelverklaring) en die namens appellant als gemachtigde zal optreden met het recht van substitutie,

tegen:

De staatssecretaris van Justitie, verder te noemen verweerder danwel de IND.

1.

achtergronden:

Appellant komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch, sector bestuursrecht, van 17 september 2007, verzonden op 18 september 2007, met AWB-nummer 07/5754. De uitspraak betreft de ongegrondverklaring van het beroep tegen het besluit van de IND van 9 januari 2007, inhoudende de afwijzing van de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel van appellant. Een afschrift van voornoemde uitspraak wordt hierbij overgelegd (productie 1).

2.

procedure:

Voor het verloop van de procedure wordt verwezen naar de aangehechte uitspraak onder "Procesverloop".

VAN ASPEREN ADVOCATEN

16 oktober 2007
pag. 2

/Staat PA

**3.
grieven:*****grief 1:***

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat het niet in strijd is met de goede procesorde dat appellant niet heeft kunnen reageren op het weerwoord van het BLT. Ten onrechte heeft de rechtbank geen aanleiding gezien tot schorsing van het onderzoek ter zitting. Ten onrechte heeft de rechtbank ook overwogen dat hetgeen namens appellant in de gronden van beroep en ter zitting is aangevoerd over de beslistermijn geen bespreking meer behoeft.

toelichting:

Uitgangspunt van het bestuursrecht is dat in de aanvraag- (en bezwaar)procedure de nodige kennis omtrent alle relevante feiten en omstandigheden wordt vergaard door het bestuursorgaan. Door omstandigheden gelegen geheel buiten de invloedssfeer van appellant kon hij niet binnen de daartoe gestelde termijnen reageren op informatie van het bestuursorgaan (om welke informatie hij overigens nooit heeft verzocht). Appellant is van oordeel dat de discussie over de feiten en omstandigheden met betrekking tot de taal die appellant spreekt en de conclusies die daaruit zouden moeten worden getrokken zich in de bestuurlijke fase moeten voltrekken, indien vervolgens door de rechtbank toch wordt besloten deze discussie binnen de beroepsprocedure plaats te kunnen laten vinden, dan had de rechtbank ook het principe van hoor en wederhoor moeten toepassen, en appellant in de gelegenheid moeten stellen te reageren op de reactie van het BLT. Door het onderzoek niet te schorsen is appellant in zijn processuele belangen geschaad en is er geen sprake van een fair trial.

grief 2:

Ten onrechte heeft de rechtbank dat verweerder in redelijkheid heeft mogen stellen dat de door appellant overgelegde contra-expertise voor verweerder geen aanleiding behoefde te vormen voor een ander standpunt aangaande de door verweerder niet geloofwaardig geachte Burundische nationaliteit van appellant.

toelichting:

Het criterium waaraan appellant zou moeten voldoen wordt in feite (slechts) gevormd door hetgeen in het algemeen ambtsbericht over Burundi wordt opgemerkt. Daarin wordt (slechts) gesteld dat het zeer onwaarschijnlijk is dat personen van Burundese nationaliteit geen Kirundi kunnen spreken, en dat men ervan uit kan gaan dat Burundezen die Swahili spreken ook het Kirundi machtig zijn. Het gaat dus om het hebben van actieve kennis van het Kirundi.

VAN ASPEREN ADVOCATEN

16 oktober 2007
pag. 3

Bah, S./Staat PA

In het rapport van het BLT van 11 april 2006 wordt geconcludeerd dat appellant Swahili spreekt met een tongval die hem eenduidig buiten Burundi plaatst, en dat hij geen actieve kennis heeft van het Kirundi, en dat hij de woorden die hij uitspreekt in het Kirundi niet correct uitspreekt. Het grote probleem van deze conclusies is dat deze op geen enkele wijze worden gestaafd met enige gemotiveerde onderbouwing. Dat is niet slechts een kritische kanttekening, dat is fundamentele kritiek op de waarde van het rapport. De Awb vereist ook dat indien een beslissing wordt gebaseerd op een extern advies dit advies zelf deugdelijk gemotiveerd moet zijn.

Op geen enkele wijze is duidelijk geworden met welke tongval appellant Swahili zou moeten spreken om tot de conclusie te kunnen komen dat hij het Swahili spreekt zoals dat gebruikelijk is in Burundi. Weliswaar wordt in de reactie van het BLT van 3 augustus 2007 gesteld dat woordkeuze en zinsbouw van het "Burundi-Swahili" anders zijn dan het standaard-Swahili, maar over tongval en uitspraak wordt niets gesteld. De conclusie dat appellant Swahili spreekt met een bepaalde tongval zegt dus niets en laat volop ruimte voor de conclusie dat hij wel uit Burundi afkomstig is.

In de reactie van het BLT van 3 augustus 2007 wordt gesteld dat de afwijkende constructies zoals mevrouw Yambi die noemt in haar rapport niet specifiek te herleiden zijn tot het Kirundi, maar dat dit bijvoorbeeld kenmerken zijn van niet-Standaard Swahili die ook voorkomen in andere delen van Centraal-Afrika, waaronder West-Tanzania.

In de contra-expertise wordt echter nadrukkelijk aangegeven dat het gebruik van de afwijkende constructies *"suggests a phonological influence of Kirundi"*. Uit deze premisses "Het gebruik van afwijkende constructies wijzen op een fonologische invloed van het Kirundi" en "Deze kenmerken komen ook voor in andere delen van Centraal-Afrika" leiden dus niet tot de uitsluitende conclusie dat deze kenmerken geen aanwijzing vormen dat appellant te herleiden is tot Burundi. De enige conclusie die uit genoemde premisses volgt, is dat appellant mogelijk uit Burundi komt, en mogelijk uit een ander Centraal-Afrikaans land.

Volstrekt ongemotiveerd wordt in de reactie van het BLT voorbij gegaan aan het feit dat in de contra-expertise de afwijkende constructies vanuit het Kirundi worden verklaard, onder verwijzing naar een bron daarvoor. Dat betekent ook dat de conclusie in het rapport taalanalyse dat appellant eenduidig niet uit Burundi afkomstig is niet kan worden gehandhaafd.

Geheel ten onrechte en ongemotiveerd wordt in de reactie van het BLT van 3 augustus 2007 gesteld dat appellant geen actieve kennis heeft van het Kirundi en het Frans. Uit de contra-expertise (pag. 3) blijkt dat appellant wel degelijk actieve kennis heeft van het Kirundi en het Frans, en tevens dat deze talen worden gesproken zoals gebruikelijk is in Burundi. Daarmee wordt in ieder geval voldaan aan de eis dat appellant op zijn minst enige actieve kennis heeft van Kirundi (reactie BLT, nr. 13).

VAN ASPEREN ADVOCATEN

16 oktober 2007
pag. 4

/Staat PA

Ten onrechte wordt gesteld dat appellant niet in staat is om in detail te vertellen over zijn beweerde leefomgeving. In tegenstelling tot de rapporten van het BLT, waarin op geen enkele wijze wordt aangegeven welke informatie appellant heeft gegeven en waarom die informatie onjuist of onvoldoende (specifiek) zou zijn, wordt in de contra-expertise aangegeven welke informatie appellant heeft gegeven en dat deze feitelijk juist zijn. De door appellant verstrekte gegevens betreffen onder meer plaatsnamen, de ligging van deze plaatsen in Burundi, namen van etnische groepen en hun uiterlijke en culturele kenmerken en gebruiken, afstanden in tijd namen van wegen, plaatsen van markten en zo meer.

Gewezen wordt nog op het feit dat in de primaire beschikking nog wordt gesteld dat appellant juiste informatie heeft gegeven over Burundi.

Ten onrechte heeft de rechtbank niet geoordeeld dat ook de IND niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij een contra-expertise - de reactie van het BLT kan niet anders worden gekenmerkt - kan teweegbrengen dat aan de contra-expertise kan worden voorbijgegaan.

grief 3:

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen verweerder voldoende steekhoudende argumenten heeft aangedragen om het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig te achten en af te zien van een inhoudelijke beoordeling van dat relaas.

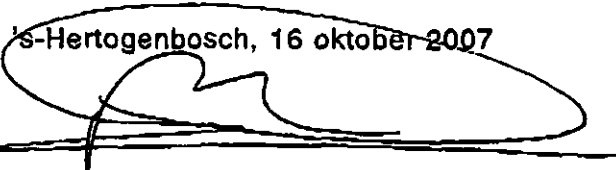
toelichting:

Deze grief volgt uit het voorgaande, maar wordt voor de zekerheid toch ook maar als zelfstandige grief naar voren gebracht.

CONCLUSIE:

Gelet op de hiervoor vermelde grieven concludeert appellant tot vernietiging van de bestreden uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch, sector bestuursrecht, van 17 september 2007, verzonden op 18 september 2007, met AWB-nummer 07/5754, en gegrondverklaring van het namens appellant ingediende beroep van 6 februari 2007.

's-Hertogenbosch, 16 oktober 2007

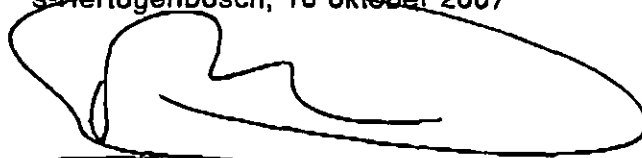
P.Th. van Alkemade,
gemachtigde

VAN ASPEREN ADVOCATEN**MACHTIGING****hoger beroep vreemdelingenzaken**

Gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000, verklaart ondergetekende, mr. P.Th. van Alkemade, advocaat te 's-Hertogenbosch, door

verblijvende te LUTTELGEEST, AZC Luttelgeest, Oosterringweg 41 (8315 PS), bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de uitspraak van rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch, sector bestuursrecht, van 17 september 2007, verzonden op 18 september 2007, met AWB-nummer 07/5754.

's-Hertogenbosch, 16 oktober 2007

P.Th. van Alkemade,
gemachtigde

VAN ASPEREN ADVOCATEN**PER
FALKCOURIER**

Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

tevens per telefax: 070 - 365 13 80

's-Hertogenbosch, 16 oktober 2007
Betreft: /Staat
Uw kenmerk: nieuwe zaak

Geachte heer, mevrouw,

J. Bijgaand zend ik u een hoger beroepschrift met het verzoek dit in behandeling te nemen.

De uitspraak waar het hoger beroepschrift tegen is gericht is bij het hoger beroepschrift gevoegd.

Ik verzoek u om het eventueel verschuldigde griffiegeld af te schrijven van de rekening courant die ons kantoor bij u heeft lopen.

Ten slotte wil ik u nog verzoeken om mij de ontvangst van dit hoger beroepschrift te bevestigen.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd en wacht uw bericht af.

Hoogachtend,

P.Th. van Alkemade

Stationsweg 14-A
5211 TW 'S-HERTOGENBOSCH

telefoon 073 - 61 39 242
telefax 073 - 61 26 242
email
denbosch@vanasperenadvocaten.nl

mr. Peter van Alkemade
mr. Jos Coumans,
lid Nederlandse Vereniging
van Strafrechtadvocaten

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
6324	
B 16 OKT 2007	
ZAAKNR.	7253-4
AAN:	VN
BEHANDELD: DD:	PAR: